

BÁCSKAI HIRLAP

POLITIKAI LAP

Előfizetési árak:
Egy évre 6 ft — kr.
Fél évre 3 ft — kr.
Negyed évre 1 ft 50 kr.

Egyes szám ára 4 kr.
Hétfői szám 2 kr.

Megjelen minden hétfőn délben, szerdán, pénteken és vasárnap reggel.

Felolós szerkesztő:

Dr. CSILLAG KÁROLY.

Szerkesztőség:
Dr. Csillag Károly ügyvédi iro-
dája, Kaszary-utca.
Telefon szám 119.

Kiadóhivatal:
Kossuth-utca, Vojnich palotában
Telefon szám 42.
Nyitlert soronkint 20 krajczár.

Hentzi-vita.

Figyelemmel és érdeklődéssel olvastuk el azt a polémiát, amely a Hentzi ügyben az Egyetértés és a Budapesti Napló között folyt le a nevezett lapok hasábjain.

Az »Egyetértés«, amely ugyilátszik maholnap az egyetlen függetlenségi lapnak nevezheti magát a budapesti napilapok között, elejétől fogva nyíltan és bátorságosan intézte támadásait a kamarilla szellem ellen és nem sziveskedett még Széll Kálmán kedvéért sem lemondani arról, hogy a magyar nemzetet ejtett sérelemért legalább is tiltakozásával regressust keressen.

Túltette magát azon a falusi észjáráson, hogy ez még nem olyan kázu, amelyért érdemes volna a különben dicsően uralkodó Széll kabinet állását esetleg megingatni.

Pedig az egész magyar sajtónak ugyszólván ez volt a motlója a Hentzi ügyben. Jól tudjuk azt, hogy a »Magyarország« is, amely azelőtt a Hentzi kérdésben tűzhányó hegy volt, hirtelen egy apró kis dörmögő kávémasinává lett, amelynek kedélyesen sustorgó gőze

mellett bátorságosan lehetett meséket regélni az olvasópublikumnak hazáról, hazaszeretetről és egyéb társairól. Bartha Miklós szózatának tűzhányó kráterje olyan szükké vált egyszerre, hogy talán egy szem gesztenyét is alig lehetett volna megsütni parázsánál, holott azelőtt az egész Bánffy kormányt porrá tudta égetni.

S az egész magyar sajtó egyszerre olyan hűségesen elkukult, hogy csak elvétve lehetett egy-egy lapban olyan »muszáj« féle rekriminálásokat olvasni, amelyekben nagy diplomáciával volt megírva, hogy Hentzi bizony nem tartozott a legjobb magyar hazafiak közé, — hogy a Hentzi szobor »gyűlöletes« — és hogy ez mind száradjon a Bánffy lelkére.

És ekkor abban hagyták a katonai parádé leírását, különösen azt a lélekemelő jelenetet, mikor a magyar honvédség zászlóját meghajtották a Hentzi szobor előtt és áttértek egy újabb témára és megint szidták Bánffyt. Még azok is akik azelőtt nem szidták.

Most persze következik a leszámolás. A tisztelt lapok kezdenek be — és

leszámolni. S miután az »Egyetértés« jelentkezett eddigelé gazdának: neki felelnek.

A »Budapesti Napló«-nak pedig, amely lap különben nagyon el szokta találni az igazat — a Hentzi ügyben ez sehogysem sikerült.

Valóban ráillik az Egyetértés által használt »gyerekeskedés« szó arra a logikára, amely kisütni akarja azt, hogy most már a glorifikálás utókurájánál a szobor jellege megváltozott. Nem Hentzi szobor ez szerinte, hanem harczos emlék. Köszönjük ezt a vigasztalást. Ki azoknak a harczosoknak a vezére? Nem Hentzi? Nem a Hentzi szelleme nehezedik arra a vasdarabra, amelynél kellemetlenebb papírnyomó alig fekszik a magyar nemzeti érzés íróasztalán?

Nem a Hentzi név alatt ismeri az egész magyar nép azt a vastömeget, amelyet már annyiszor akartak elsöpörni az ország testéről? Nem azok védelmezték meg ezt a kellemetlen dicsőség jelvényt, akiket mi ellenségeinknek tekintünk?

De éppoly furcsa a második nagy

A zsidó hadisarcz története.

Érdekkel olvassa az ország közönsége Eötvös Károlynak az »Egyetértés«-ben megjelenő »Utazás a Balaton körül« című remek tollal megírt cikksorozatát. Ez a cikksorozat valamikor egyike lesz azon forrásoknak a melyekből az utókor történetírói a históriát megírni fogják. Szivességet vélünk tenai olvasóinknak, amikor Eötvös e cikksorozatából egy érdekes részt reprodukálunk. Ez a kis idézet hűségesen elmondja, hogyan keletkezett a szabadságharc idejében a zsidó hadisarcz. Így írja ezt le Eötvös:

»Mészáros Lázár hadügyminiszter felölti dísz ruháját, úgy fogadja Brachfeldet. Eléje lép megfogja jobb kezét es megszorítja melegen.

— Köszönöm a haza nevében! Így már legyőzzük az ország ellenségeit. Ön csodát művelt. Hogyan is tudta ezt megcselekedni?

— Miniszter ur, az én zsidóim jó szívvel megtesznek mindent ha jó szóval beszélünk velük.

Hejh zsidó, — neked még a neved is csufosság! Ha zsidni kell valakit: téged szidnak ha ütni lehet valakit: téged ütnek. Ha áldozat kell száz közügyre: téled várják az

áldozatot. Haragudnod semmiért sem szabad, panaszaidért kinevetnek. Ezer szegényed van: nem sajnálnak. Tíz gazdag embered van: irigység mar érte. Rossz embereidet a szemedre hányják, jó embereidért mindenki fukar a dicsérettel. Mostoha gyermeke vagy a mívelt világnak. Orosz, német, francia kikergetne a föld kerekéből. Csak a mi jó magyar népünk van meg veled békeségben.

Hejh zsidó — száz ellenség rohant meg bennünket ötvenegy év előtt. Huszárlónak, ágyús lónak, szekeres lónak huszezer ló kellett. S te összehajszoltad azt és kézre adtad azt felényi idő alatt, mint a mennyire vállalkoztál.

Hova lett volna harczunk dicsősége, fajunk becsülete, ha nem lett volna lova a szabadságharcz hőseinek!

Attól a rég porrá vált szép asszonytól tudom, a mit most elbeszéltek.

Haynau német volt, katona volt és hohér volt. A német is, a katona is, a hohér is haragszik a zsidóra. Mekkora lehetett Haynau haragja?

Voltak emberek, a kik Haynauval higgadtan tudtak beszélgetni. S Haynau valamennyitől azt kérdezte: hogyan tudta a magyar forra-

dalmi sereg és Kossuth kormánya magát egy pillanat alatt elegendő lóval és alkalmas lóval ellátni?

Rég meghalt az a boldogtalan ember, alkanczellár egykor, nevét akár meg se mondjam, aki semmi rosszat nem sejtve, azt mondta Haynauknak:

— Könnyű volt azt kegyelmes uram. A kormány felhívására a zsidók szedték össze s adták kézre néhány nap alatt a szükséges lovat.

— Hogyan tudták ezt pénz nélkül megtenni?

— Hitelbe!

— Hitelbe?

Fölugrott a szörnyeteg. Leike haragba, szeme vérbe borult. Kardjával verte a padlót s ordított nagy indulatában.

— No majd én megtanítom őket, hogy hitelbe többé ne dolgozhasanak.

Rögtön kirított az óbudai zsidókra egy millió forint sarcot s azt behajtotta azonnal kegyetlenül.

Ebből a pénzből emeltünk negyedszázad előtt a magyarországi zsidók számára magyar papnövéldét.

Ez annak a Haynau-féle zsidó hadisarcznak igaz története.

indok, hogy ha már Széll Kálmánt nem akarjuk megbuktatni e miatt, hogy akkor mit akarunk?

Egy husz éven aluli egyént még ha gyilkosságot is követ el, törvényeink szerint felakasztani nem lehet. De azért mégis megbüntetik.

Ha nem is akarjuk ezzel megbuktatni a Széll kormányt — de meg kell büntetnünk azzal, hogy speciálisan az ez ügybeni magatartásáért a felmentvényt meg nem adjuk neki.

Nem adhatjuk meg neki, mert ilyen jogunk nincs és ha ilyen joggal élünk akkor csak bitorolnók azt a jogot.

A magyar érzésen, a magyar közjogon, a magyar honvédség zászlóján sérelem esett.

Akik tehát felmentvényt adnak a nemzeten ejtett sérelmekért, azok olyan jogot gyakorolnak, amelyhez csak illegális úton juthattak, vagyis jogbitorlók.

Híába takaroznak a számító politika titkos leplebe, éppen olyanok azok mint akik Franciaországban az „államérdek“ álürtügye alatt titkot csinálnak a csak sejtetni engedett de a valóságban nem létező bizonyítékokból és elnyomják vele az igazságot,

A magyar nemzeti önértzet követeli azt, hogy a kormány eljárása ebben ez ügyben ne sankcionáltassék.

A magyar nemzet nem adhatja rá a jóváhagyás pecsétjét Krieghammer és Lobkovitz uraknak arra a dokumentumára, amely vérgig sért bennünket.

Ha nem tudtuk megakadályozni azt, hogy mintának állították oda az ifjúság elé azt a vasdarabot — de legalább annyira nyeglékl ne legyünk, hogy még saját magunkkal is elhitessük azt, hogy az, ami történt az jó és üdvös volt!

Dr. Csillag Károly.

És az is igaz, hogy a zsidók hitelbe adták a lovakat. Nem a szegény lókupeczek, hanem a Brachfeld. Mert nem egy Brachfeld úgy, ahogy elbeszéltem, hanem több is és valamennyi. Utóbb a nagy lószállítóknak alig volt már más nevük csak Brachfeld. Még ha Jakab, Jzsák, Szról vagy Deutschländer volt is az igaz nevük. Megkapta Brachfeld az ismerést írásban a lovakról az ezredestől s megkapta az utalványt a lovak áráról a hadügyminisztertől.

Ezzel az utalvánnyal el kellett menni Duschekhez, a bankjegyek, az aranyak és ezüstök miniszteréhez és a szép asszony barátjához.

Ne gondoljon ám pedig senki semmi rosszat se Duschekről se a szép asszonyról. Mert a szép asszony ugyan keresett sok pénzt, de azt nem az ország kárára és nem Duschektől szerezte.

Csak az volt a kérdés: melyik utalvány mikor kerül kifizetésre. Ha a szép asszony sürgette a fizetést: akkor megtörtént rögtön. Ha más sürgette: sorára kellett várnia szépen.

A harmadik végrehajtói állás.

Már több oldalról kaptunk felszólítást arra nézve, hogy vitassuk meg a nyilvánosság előtt, hogy Szabadkán a harmadik végrehajtói állás betöltésére szükség van-e. A hozzászólások részéről érkezett cikkek mellett szólnak, hogy i en.

Ezzel ime közlünk egyet a többek közül: Tekintetes szerkesztőség!

Hogy Szabadkán miért van most két végrehajtói állás és nem három annak a történelét a nagy közönség is ismeri, Hogy miért nem töltik be ezt a harmadik állást ennek az indokára magam is kíváncsi vagyok. Vagy az teszi függővé mindig az állások betöltését, — hogy akkor mikor valakinek szerezni kell állást, akkor minden befolyást összeszednek az illetők és kerdálnak állásokat, — mikor aztán üresedés vagy halálozás folytán megüresedik egyik másik állás — akkor az állás kerdők beszűntetik azt a másik állást, vagyis világosan elárulják, hogy directe csakis egyeseknek kényeret akartak biztosítani és semmiféle közérdek szempontja nem vezérelte őket. Tetszik érteni ugy-e bár és belátni is, hogy ez így van. Már pedig elsősorban az állás kerdők eljárása készlet engem arra, hogy az ellen óvást emeljek és felhívom a sajtó figyelmét erre a kis kurriózumra. A „Bácska: Hirlap“ szerkesztője egyúttal ügyvéd is, — méltán várjuk tehát tőle, hogy lapjában az erre vonatkozó mozgalmat érdeklődéssel fogja kísérni.

Vajjon ha Szabadka város a nagy területe lakóinak óriási nagy száma, tanyáinak és szállásainak messzefekvősége három végrehajtói állás igényel, — miért kelljen a jogkereső közönségnek akkor két végrehajtóra utalva lenni? — és eltekintve attól, hogy utóbbi időkben, különösen mikor esőleltározások voltak — valóságos fennakadás volt a két végrehajtóval — miért kelljen a közönségnek várakoznia? — Csak azért, hogy a megkreált végrehajtói állás több jövedelmet hozzon. Bocsánat, ez nem közérdek. Sőt egy cseppet sem az.

A jogkereső közönség tehát méltán elvárhatja azt, hogy nem a végrehajtó urak szempontjából — sem a hozzátartozóik iránti basátságtól kell felfogni ezt a dolgot, — hanem jogosan követelni, hogy ha három állás felel meg ennek a nagy városnak, akkor az három állással töltsék be.

Azt hiszem a tektes szerkesztő úrral egy nézetben leszünk.

Kiváló tisztelettel,
egy ügyvéd.

Különfélék.

Ó-Becse és Than.

Ó-Becse városában született Than Mór festő, ki nemrégiben halt meg. Még nyolcz napja sincs, levelet kaptunk a művész szülőföldjéről tudósítónktól, ki a becsei ügyekről időnként értesít bennünket.

„Ez is kegyelet!“ címet adta Than földije levele azon passzusának, amelyben megírja, hogy az ó-becsei Nemzeti szövetség megindította a mozgalmat arra, hogy Than Mór szülőházát emléktáblával jelöljék meg.

Közöltük a levelet, közöltük a városka képviselőtestületének azt a bántó határozatát, a mely az emléktábla költségeire dr. Tripolszky indítványára 10, mond tíz forintot szavazott meg!

„Ilyen a sok járás földet nyert viriliták kegyelete, mihelyt az némi pénzáldozatot is követel!“

Igy szól tudósítónk levele végén.

Hát mit is kértek ettől a bölcs képviselőtestülettől?

Egy pár forintokat. A nemzeti szövetség kérte ezt a 100 forintokat az emléktábla elhelyezésének költségeire.

Hát bizony horribilis összeg ez a 100 frt. Plakátokra, meghívókra, diszítésre elég 10 pengő is. Minek a plakát, minek a meghívó?

Igaz van annak a virilis urnak, aki közbe szolt: „Ott a dobos!“

Mert hát a dobost az is megérti, aki olvasni se tud.

És tudvalevő, hogy a községi dobosok igen jó szónokok. A becsei dobos azonfelül a községbeli összes nyelveket beszéli, minek hát a nyomott meghívó.

A halott művész a szűkkeblü képviselőtestületnek — alig néhány napra azon nevezetes határozat után, amelyben tíz forintot szavazott meg az emléktábla elhelyezésének költségeire, azzal válaszolt, hogy legszebb és legnagyobb műveinek egyikét a „Honfoglalás“ című remek festményét szülővárosának ajánlódokozta.

A 10 pengőt dr. Tripolszky János indítványozta — Than Károly főrendiházi tag Tripolszky Bélának írta meg az elhunyt művészt ezt a végakarátát.

Most csak arra vagyok kíváncsi, ha vajjon megszavazza-e a nemes képviselőtestület annak a nagy vasszegnek a költségeit, amely a „Honfoglalás“-t tartani fogja üléstermük egyik falán?

U.

— A szegedi kiállításon ternapelőtt tartotta a bor és szőlőkiállítási juri ülését. Szabadkáról a következők tüntettek ki: A gyűjteményes kiállításban a díszoklevelet az összes kiállítók között csupán *Léway Simon* nyug. tanácsnokunk kapott. Ezüst érmet: *Szobonya Bertalan* és *Korosy Emil* kaptak. Homoki borért ezüst érmet kapott *Szobonya Bertalan* és *Piuukovich József*.

— Telefon Szabadka és Zombor között. Zombor városa legközelebb telefon összeköttetést kap Szabadkával. Ezzel aztán Zombor is csatolva lesz Budapesttel. Mindenesetre nagy horderővel bír ez Zombor város fejlődésére.

— Eljegyzés. Dr. Dömötör Miksa helybeli jó nevű orvos eljegyezte dr. Klein József orvos és értékképviselő leányát *Jolánkát*.

— Tüzlőtői jubileum. A zentai önk. tüzlőtői testület f. évi szeptember hó 17-én üli meg fennállásának huszonötödik évfordulóját. A mi önkéntes tüzlőtőtestületünk ez ünnepélyen Wenzel Lajos parancsnok, Koponovics Károly alparancsnok, Sziebenburger Károly és Petonszki József szakaszparancsnokok képviselik.

— Értesítés. A helybeli községi kereskedő tanonciskolában az 1899-1000. tanévre szóló beírások folyó hó 11-én, 13-án és 14-én mindenkor d. u. 4—7-ig fognak a központi iskola igazgatói irodában eszközöltetni. Tan. díj 3 frt. A rendes tanítások 16-án kezdődnek.

— Gyászbeszéd. A következő gyászjelentést váltuk: Az Első Magyar Általános Biztosító Társaság szegedi főügynökségének tisztikara mélyen megsomorodott szívvel jeleníti szeretett főnökének Sümegi Kálmán urnak életét. 47-ik évében történt gyászos elhunytát. A boldogult hült teteme f. hó 4-én d. u. 4

órakor fog a Kiss D.-féle gyászhabból örök nyugalomra kísértetni. Isten áldása lebegjen porai fölött! S. eged, 1899. szeptember hó 6-án.

Szezón végén.

Vége már a szezon mortnak
Kezdődik a régi dal
Új lármával a közgyűlés
Színház-koncert társival,
Elég is volt pihenőnek
Ez a néhány meleg hó,
Ideje, hogy beköszöntsön
Már egy kis szenczió;
Ámbátor, hogy nem mondhatjuk
Hogy tulságos volt a csend
Gondoskodtak mirőlünk is
Városházán odabent,
Hogy a rozsdá meg ne fogja
A tollunk éles hegyét,
S volt vizsgálat és jegyzőkönyv
Éppen annyi, hogy elég;
Nagy meleg volt ámde mégis
Nem volt uborkaszezón,
Gyakran szóltat itt minálunk
Az állami telefon
Hozott hírt hogy hány embernek
Verdesték be a fejét,
S hogy a mentők hány embernek
Mentették meg életét;
Hogy a tolvaj urak is jól
Végezték a dolgukat
S hogy hány helyen csalatkoztak
S hiába ástak falat,
Mert úgymondják mindenféle
Igen nagy a pénziány
S hogy minálunk rég fogyott el
Az utolsó mohikán.
Volt kongresszus díszes fényes
Tudósjárás egész sor
Tudományos iton fogyott
El nálunk sok hordó bor.
Alig maradt valami is
Ránk fér már egy jó szüret
És szomjunkat csak fokozta
A gisshüblis nagy szünet;
Új gimnáziumunk is van
Szép és díszes épület,
Adjon isten jó tanárt és
Diákokat kit nevelhet;
Legyen sok az erkölcsökből
És a porból kevesebb
És neccak a kvaterkából
Legyen népünk nevesebb;
Hogy már egyszer jobbak legyünk
Mint a hir, mely rólunk szól
Hogy már feledésbe menjen
Kés, bot, ütleg, vitriól;
Fogjunk hozzá és ne bántsuk
Egymást hogyha nem muszáj,
Hogy csak olyan diszorségül
Szolgáljon a policáj,
Volna volna tanács még sok
De hisz az mi ránk is fér,
Sokrátés is megfizetett
Egy atyai intésér';
Fogjunk hozzá a dologhoz,
Amely mindenikre vár,—
Van ki gyönyörködik beennük
Elegendő proletár!

— **Iskolák államosítása.** A közoktatásügyi miniszter valamennyi város főispánját leiratban szólította fel arra, hogy a városokkal tárgyalásba bocsátkozanak iskoláik államosítása iránt. Az állam az iskolai adót kivánja maga részére ezért fent tartja az iskolákat, vagy pedig a városok által felépített iskolákat átveszi s

fentartja bizonyos hozzájárulással. Ez irányban már az ország legtöbb városában megindultak az előmunkálatok s azt hiszszük, hogy a városok mindenesetre nyerne, ha az iskolákat átvenné az állam, mert a költségvetésnek ez a tétele folyton nő s nagy terheket ró a városra.

— Egy hazafias szerb plébános üldözése.

Ezen cím alatt ír a M. U. egy hosszabb cikket Popovity Pántó bácsipetrovoszellői szerb plébánosról. E cikkben elmondja, hogy Popovity Pántót valóságos üldözöbe veszik a fanatizált szerbek amiatt, mert magyar érzelmű. Popovity valamikor Miletits Szvetozár pártjához tartozott, de belátva a párt káros működését, abból kilépett. Az ő-becsei kerületben az országgyűlési választások idejében a szerb ellenzék két vezérét három ízben is megbuktatta, mi csak az üldözést fokozta, mely Petrovics Katalin öngyilkossága alkalmával tetőpontját érte el. A teljesen ártatlan lelkipásztort, ki mint iskolaszéki elnök hitközségével együtt egy bebizonyult hanyag tanítónóval szemben csak kötelességét megtette — a szerb autonóm hatóságok állásától felfüggesztették, miáltal még 4000 forintnyi kárt is szenvedett, ehhez még egy évi klastromzárás is elítélték, mely büntetésnek tulajdonosát a karlócazi szerb püspök; zsinat is belátván, a mostanában általa kibocsátott lelkesítő fegyelmi szabályokban eme súlyos klastromzárás egy évről két hétre illetve egy hónapra változtatta. Mind e mellett a szerb tulzó sajtó és pártok a legszivetlenebb módon kizozták, így akarván tönkre tenni a halálosan gyűlölt „magyaront” szegény családjával együtt, habár őt az egész ügyben csak egyedül illetékes magy. kir. törvénytörvényes (nem pedig az újvidéki szerb püspök; szentszék) vád alá nem helyezte. De legfényesebben megbizonyult az üldözött ember ártatlansága, mikor a király az ellene hozott gör. kel. autonóm szerb hatóságok ítéleteit az 1897. május hó 6-án kelt legfelsőbb határozatával, mely magas vall.- és közokt. miniszterium 33349/et 1897. sz. a. leirata folytán a szerb autonóm főhatóságával is tudatott, legkegyelmesebben feloldani (megsemmisíteni) és a megkínzott lelkesítő állásába való visszahelyezését teljes fizetéssel és járulékkal együtt legkegyelmesebben elrendelni méltóztatott, mi 200 év alatt, mióta a szerbek Magyarországra jöttek az első eset. A szerb tulzó párt emberei, Markovics György és Szlepcsevics Timó, Bács-Petrovoszellői gör. kel. szerb hittelekezeti tanítók, ezek után is, sőt nyilvánosan Popovity Pántót a szerb nép árulójának, véttagadónak, gonosztevőnek stb. hívták az Újvidéki „Zasztava”-ban és a szabadkai „Bacsvanin”-ban. Leginkább fáj a szerb tulzóknak, hogy Popovity Pántó, ki hazafias nézeteit mindenütt nyíltan hirdetni merészeli, a milenium alkalmából Bács Petrovoszellői nagyközség politikai közszékházában a magyarok stb. előtt hazafias beszédet tartott, mely jelentőségénél fogva a jegyzőkönyvbe be is iktattatott s miről akkor a magyar lapok nagy elismeréssel írtak. Ehhez járult még az is, hogy ő a többi közt a Petőfi-ünnep alkalmából, mint hazafi, író és Szepszka Maticza irodalmi szakaszának tagja, Szegesvárra e halhatatlan Petőfit és a nemes magyar nemzetet dicsőítő üdvözlőt küldte, melyet a fővárosi meg más lapok egész terjedelemben közlőtetek. Valóban kíváncsiak vagyunk különösen

arra, hogy a „Bacsvanin,” a melyről éppen nem régebben rokonszenvesen nyilatkoztunk — igazán részt vesz-e Popovity üldözésében?

— Az adófelszámamlási bizottság tárgyalása

A zombori kir. pénzügyigazgatóság területére nézve az 1899—1901. évek re bíró érvényesül megalkult egyenes adófelszámamlási bizottság az adókövető bizottságok határozatai ellen beadott felebebesek rendes tárgyalását Zombor szab. kir. város székházának földszinti helyiségében, folyó évi szeptember hó 7-én megkezdte. A tárgyalások kir. adóhivatali kerületek szerint csoportosítandó rendben a hódásghí, kulai, óbecsei németpalánkai, bajai, szabadkai, titeli, zentai, újvidéki és zombori adóhivatások sorrendjében és az ünnepnapokat kivéve, 1/6-ig foglalkoztatni az érdekelt adókövető felek a nyilvános tárgyalásokhoz az 1883. évi 44. t.-cz. 33. §-ának rendelkezéséhez képest csak annyiban foglalkoznak a bizottság által megidézett, amennyiben annak szükségét a megidézendő vizsgálatok érdekében az eljáró felszámamlási bizottság megállapítja.

— **A haldokló nyárral** megjönnek a hosszú, hosszú esték, a melyek már a tél unalmának ízét rejtik magukban. Nappal még hangos a gyümölcsös, a hegyoldal a gyümölcszedők és szüretelőők dalától, nappal még nincs semmi a mi a télre emlékeztetne, legfeljebb a fákról lepergő sárga falevelek, de este! — Ilyenkor hogy ne olyan nagyon érezzük a tél édes gyermekét, az unalmat, — mely apja előtt született — előveszük a „Képes családi Lapokat” (előfizetési ára egy évre 6 frt, félévre 3 frt, negyed évre 1 frt 50 kr.) — ezt a meghitt jóbarátot, mely szép képeivel, érdekes jegényeivel, kacagató humoroszképeivel, csengő költeményeivel feledtetni velünk, hogy a haldokló természet betegágyánál virrasztunk. A „Képes Családi Lapokból” — ebből a legolesőbb s mégis legjobb illusztrált szépirodalmi hetilapból mutatvány számot ingyen küld a kiadóhivatal (Bpest, VI. Szandy-utca 11. szám).

— Kerge-rovat.

— Kerge barátunk megszólalt:

— Kákonyi urat le kellene cikkezni, mert vadállatot tart az udvarában.

— Vadállatot?

— No igen: két galambducot, azaz: párducot.

Mikor aztán elraktároztuk a Kerge úr hátából hasított szjakat, jeles munkatársunk bánatosan susogta:

— Egy szójátékos, a ki vesz...

— **Szegedi kiállítás és sorsjátéka.** A József főherceg által megnyitott első mezőgazdasági országos kiállítás egyik vonzó erejét a 20 krajczáros sorsjegyek huzása fogja képezni, mely a kiállítás utolsó napján e hó 10-én este 6 órakor fog megtartani. A sorsjegyek iránt tényleg majd akkora az érdeklődés, mint maga a kiállítás iránt és a Gazdasági Egyesületek Országos Szövetsége már nem képes a keresletnek eleget tenni, mert a sorsjegyek tulnyomó része már elkelt és csakis az előiradottnál kaphatók még csekély mennyiségben. Ezt a rendkívüli érdeklődést eltekintve a hazafias céltól, melyet e sorsjáték hivatva van szolgálnia, nagyon is magyarázza az a körülmény, hogy nem volt nálunk még sorsjáték, mely ily csekély betét ellen oly nagy nyeresemény kilátást nyújtott volna. Egy sorjegy csak 20 krajczárba kerül és ez ellenlesz egy 50.000 korona értékű nyeresemény, továbbá számos kisebb-nagyobb nyeresemény, összesen 1006 nyeresemény 100.000 korona értékben. Az

50.000 korona értékű főnyeremény tárgya egy teljes szeszgyári berendezés, azonban az e célra szövetkezett elsőrangú pénzüzetek hajlandók ezt egy hasonló értékű szegedi mintaszerűen felszerelt tanyai gazdasággal is becérelni; vagy pedig úgy ezt, mint a többi nyereményeket is 20% levonással azonnal készpénzben is beváltani. Kinek még nincs ily sorsjegye, ne sajnálja a 20 krajczárt és vegyen, míg kapható. Figyelmeztetjük azonban a közönséget, hogy a húzás napjáig ki nem fizetett sorsjegyek a nyereményekre igényt nem tarthatnak.

Egy könyvelő

szabad óráiban elfogad szerény feltételek mellett írásbeli munkát.

Czime megtudható a kiadóhivatalban.

FELHÍVÁS!

Ezennel van szerencsém a t. cz. osztálysorsjegy vevőknek becses tudomására hozni, hogy az *V. sorsjátékban*, az első osztály húzása *f. évi november hó 16-án és 17-én* tartatik meg és a következő számok főelárusításomban beszerezhetők:

1351-től	1400-ig	28101-től	28150-ig	45801-től	45950-ig	83976-től	74000-ig
3276 »	3300 »	32476 »	22500 »	46901 »	46950 »	76401 »	76425 »
6051 »	6075 »	34301 »	34325 »	48576 »	48600 »	78776 »	78800 »
6176 »	6200 »	34976 »	35000 »	51101 »	51150 »	82926 »	82940 »
14776 »	14800 »	38526 »	38550 »	52601 »	52625 »	87026 »	87050 »
16376 »	16400 »	36226 »	39250 »	64501 »	54525 »	91901 »	91950 »
25101 »	25123 »	36301 »	39325 »	68076 »	68100 »	92226 »	92250 »
26626 »	26675 »	45601 »	45625 »	68401 »	68450 »	05276 »	95300 »

Mintfogymár e hó közepén az V. sorsjáték sorsjegyeinek kiadását megkezdem, felkérem a t. cz. vevőközönséget, kik a fent felsorolt számokra játszmái kívánák megrendeléseiket legkésőbb **szeptember 15-ig** hozzám juttassák, mert csak akkor számíthatnak biztosan a megrendelt számára.

Az első osztálynak az ára:

$\frac{1}{4}$ = 6 frt, $\frac{1}{2}$ = 3 frt, $\frac{1}{4}$ = 1 $\frac{1}{2}$ frt, $\frac{1}{8}$ = 75 kr.

A megrendelt sorsjegyeknek árát szíveskedjek postautalványon hozzám minél előbb beküldeni, hogy a kívánt sorsjegyszámmal biztosan szolgálhassak.

Teleki Zsigmond Péccsett

a m. kir. szabad. osztálysorsjáték főelárusítója.

MÉG CSAK NÉHÁNY NAPIG

kaphatók a

20 krajczáros szegedi kiállítási sorsjegyek.
Húzás már vasárnap, e hó 10-én

☞ este 6 órakor. ☜

Főnyeremény 50,000 korona érték.
Egy sorsjegy csak 20 krajczár.

Képes levelező-lapokból kiváló nagy választék.

Trefás képes levelezőlapokból nagy választék.

Összes

iskolakönyvek

író és rajzszerkek

legalkalmasabb beszerzési helye

Heumann Mór

könyv-, zenemű-,
papír-, író- és rajzszekerkereskedése

Szabadkán.

Főtér, Rádits-féle ház.

Képes levelező-lapokból kiváló nagy választék.